FIGURI DE MARI FOTBALIȘTI

Raymond KOPA

Cunoscut și recunoscut ca cel mai ilustru fotbalist care a îmbrăcat tricoul cu cocoșul galic în perioada de după război, Raymond Kopa, *este, poate, cel mai celebru jucător francez al tuturor timpurilor.*

Cetățean francez de origină poloneză, Kopa și-a cîștigat la început existența ca miner. „De-atunci — mărturisește el — mi-a rămas respectul pentru muncă, pentru cei ce muncesc." *În 1949, la vîrsta de 18 ani,* Kopa *participă la* „Concursul tînărului fotbalist", *împrejurare în care talentul său se face remarcat. În același an, devine fotbalist profesionist debutînd la* Neux-les-Mines, *club la care nu va rămîne decît cîteva luni, fiind transferat la* Angers. *De-a lungul carierei sale de fotbalist n-a mai cunoscut decît două cluburi:* Reims, *unde a jucat din 1951 pînă în 1956, iar apoi din 1959 pînă în prezent, și* Real Madrid, *din 1956 pînă în 1959.*

La capătul a aproape 20 de ani de activitate, Kopa *are un impresionant palmares:* a cîștigat de 4 ori campionatul Franței, cu echipa sa Reims (în 1953, 1955, 1960 și 1962), de 3 ori campionatul Spaniei și de 2 ori „Cupa Campionilor Europeni", cu Real Madrid, și a fost de 45 de ori titular al echipei Franței, *număr care ar fi fost desigur mult mai ridicat dacă între el și fostul selecționer* francez Verriest *n-ar fi apărut un diferend.*

În afară de cifre, și mai presus de cifre, cariera lui Kopa rămîne prodigioasă datorită unor fapte care scapă statisticii, ele creionînd reliefui unei personalități pe cît de complexe, pe atît de scînteietoare. De numele lui este legată una din cele mai glorioase pagini ale fotbalului francez, „campania din Suedia", *de la* C.M. 1958, *în care* Franța *a obținut locul III, iar* Kopa *a fost declarat* „fotbalistul nr. 1" *al campionatului. De numele lui este legată cariera celei mai renumite echipe franceze,* Reims, *ca și cariera multor fotbaliști ajunși cunoscute vedete,* Fontaine, Piantoni, Glovacki, Müller, Bliard, *numele său desemnînd, la un moment dat, un stil în fotbalul francez, „stilul* Kopa".

Vorbind despre calitățile individuale ale acestui strălucit jucător, trebuie să consemnăm extraordinara sa artă de stăpînire a balonului, cu care făcea ce vroia, un dribling uluitor, o vitalitate debordantă, dar mai ales viziunea instantanee a jocului, pe care-l „interpreta" fulgerător în maniera cea mai eficientă.

Recunoscut și ca om cu un caracter integru — declarația sa senzațională asupra condiției jucătorilor francezi fiind la originea modificării statutului lor — Kopa înseamnă în fotbalul francez un exemplu, un model pentru toată lumea. Nu întîmplător, el este considerat „l'enfant chéri de Paris" (copilul drag al Parisului), omul de dragul căruia mii de parizieni se deplasează pe stadion (cum au făcut nu de mult cu ocazia meciului Stade— Reims) *deși echipa în care evoluează Raymond (același* Reims, *la care s-a reîntors plecînd acum opt ani de la* Real Madrid) *nu mai este decît umbra gloriei de altădată.*

Alt amănunt care „spune" și el ceva: pe orice stadion ar juca, la sfîrșitul oricărui meci, Kopa *este „luat în primire" de zeci de copii al căror favorit nr. 1 a fost și rămîne el.*

MOZAIC

● „Greva" spontană a jucătorilor clubului elvețian Lausanne, din finala Cupei cu Basel (fotografia publicată în numărul trecut înfățișa un aspect din această neobișnuită formă de protest) n-a rămas fără consecințe. Reclamația introdusă ulterior de clubul Lausanne nu numai că a fost respinsă, dar federația elvețiană a adăugat cu acest prilej și cîteva sancțiuni: clubul a fost amendat cu 6 000 franci elvețieni pentru conduită nesportivă, vină pentru care a fost pedepsit (cu 1 000 franci elvețieni) și antrenorul echipei, vestitul *Karl Rappan*, care a protestat violent la acodarea unui penalti.

● Un nou... scriitor din rîndurile fotbaliștilor: *Petar Radenkovici*, jucătorul iugoslav care activează în prezent în R. F. a Germaniei. Titlul cărții (foarte pretențios) „*Eu fac echipe*"... *Radenkovici* ține să se înscrie pe aceeași listă cu *Fritz Walter, Pele, Helmut Rahn, Eusebio, Ceaikovski.*

● *Anderlecht*, noua campioană a Belgiei, a bătut un dublu record: a cucerit titlul pentru a patra oară consecutiv și a totalizat 13 victorii finale în campionat.

● Faimosul *Omar Sivori* a devenit și... intermediar. Într-adevăr, el a luat contact — în numele clubului argentinian *River Plata* — cu *Schnellinger* (Milan) și *Jair* (Inter) pentru a-i determina să opteze pentru această echipă. Președintele clubului, *Liberti*, vrea să pună pe picioare o echipă mare, care să recucerească — după 10 ani — titlul național.

● Cîmpul de joc al stadionului acoperit (25 000 locuri) care va fi construit la Leningrad, va fi din pămînt bătătorit, pentru a permite și organizarea altor competiții sportive. Pentru meciurile de fotbal, însă, el va fi acoperit cu un covor verde special din material plastic, care va imita perfect gazonul!

● Alte inovații în fotbalul din S.U.A.:

— arbitrii poartă, peste cămașa neagră obișnuită, o vestă în două culori foarte vii;

— ultimele două minute ale primei reprize și ale meciului sînt marcate printr-un... foc de revolver, tras de un „starter" oficial... îmbrăcat în alb, bineînțeles!

● *Internaționalul uruguayan (49 de jocuri în echipa națională)* Horacio Troche, *care a jucat și la București, își va continua activitatea în Europa. El a optat pentru clubul* vest-german Allemannia Aachen. Troche *(31 de ani) a venit însoțit de un tînăr jucător,* Borteiro *(23 de ani).*

Bobby Moore, neîngenunchiat în careul reprezentativei engleze, nu poate face față însă „presiunii"... familiale!

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

GEOGRAFIE ȘI FOTBAL

ORIZONTAL 1) Reprezentativa noastră. — Jucătorul român cu cele mai multe selecționări (48). 2) Partenera a reprezentativei noastre la Olimpiada de la Tokyo, 1964 (1—0) — Țară vecină în compania căreia am evoluat de 14 ori. 3) „Royal...", hotel din Londra, statul major al turneului final al C.M. din Anglia 1966 — Altă reprezentativă vecină, cu care ne-am întîlnit de 18 ori. 4) Abia se mișcă pe teren — Extreme la Unirea! — Argint. 5) Nimfa pădurilor — Cutie cu păreri, la ieșirea de pe stadion — Nicolae Cursaru. 6) Negație — Auxiliar al viitorului — Munteanu Dumitru — Multă vreme titular al naționalei, pe extrema stîngă 7) Jucătorii noștri, în 89 din întîlnirile cu reprezentativele străine. 8) Scoase din luptă! — Cu boltă — Trinitrotoluen. în inițiale. 9) Mijlocaș titular al reprezentativei, făcînd linie cu Apolzan și Serfőzo — A debutat în națională în 1965, în meciul cu Portugalia (2—0). 10) Rîu în patria lui Pelé — A-și exprima zgomotos admirația. — Localitate în Olanda. 11) Echipă franceză — Îndemn cai — Învinsa noastră în cel de al 195-lea meci (7 dec. 1966). 12) Echipă studențească bucureșteană — Lucrări scrise — Bluză — Poftim. 13) „...Paolo", echipa celebrului Didi — Partenerul din dreptul celui de al 80-lea meci al reprezentativei noastre (24 mai 1939). 14) Luna meciurilor cu Cipru (Nicosia) și cu Izrael, de anul trecut — Aici am întrecut echipa Turciei în 1928 (4—2). 15) Goluri neconsemnate — Măiestria dobîndită de-a lungul anilor.

VERTICAL. 1) Aici am reușit un 0—0 cu Letonia, la 13 iulie 1937 — Întrecere zonală desfășurată și încheiată între anii 1929 și 1936, cînd trofeul a revenit definitiv țării noastre. 2) Locul meciului România — Cehoslovacia de la 20 sept. 1931, cîștigat cu 4—1 — „Sediul" lui Just Fontaine — Ene! 3) Cu această reprezentativă am jucat în 1962 la București și Casablanca, împărtindu-ne victoriile — Debutant român în anul trecut. 4) Unul din fundașii din trecut ai naționalei, provenit de la C.F.R. Timișoara — Echipă din Limassol (Cipru). 5) Pronumele lui Dumitriu, pe scurt — A jucat în echipa Uruguay-ului în meciul cu „olimpicii" noștri de la Montevideo (ian. 1967) — Portar al reprezentativei. 6) Luna meciului al ...201-lea — A „măturat" totul din careul uruguayan în meciul cu reprezentativa noastră de la București de anul trecut, cu excepția... golului lui Ian-cu — Bețe! 7) Perioadă de timp corespunzînd cîtorva evoluții consecutive ale reprezentativei — Dăruire totală pentru succesul culorilor naționalei. 8) Gheorghe Pahonțu — Echipă din Reșița, campioana României în ediția 1930/31 — Ca la 4 oriz. — Fluviu în Peru. 9) Poet francez (1770—1854) — 1—1 — Notă muzicală — Nu-i împiedică pe fotbaliști, la nevoie, să evolueze. 10) Fundaș din lotul brazilian, prezent la C.M. din Anglia 1966 — Marian, unul din „bombardierii" selecționatei noastre. 11) Supranumele unuia din celebrii portari ai naționalei noastre — Echipă de amatori din Italia — Cu dungi. 12) Fost titular al naționalei pe aripa dreaptă — Sfîrlează de pe dreapta, în urmă cu ani — Careuri. 13) Jucător la U.T.A. — Loc de dispută — Angelo Niculescu. 14) Echipă din Tg.-Mureș — „Saint...", echipă din Franța, parteneră a U.T.A.-ei în mai 1966 — A apreciat spontan evoluția frumoasă a jucătorilor.

Cuvinte cunoscute mai puțin: ECO, ARU, ERP, ENE, BAOUR.

C. G.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	R	O	M	A	N	I	A	■	B	O	D	O	L	A
2	I	R	A	N	■	U	N	G	A	R	I	A	■	S
3	G	A	R	D	E	N	■	P	O	L	O	N	I	A
4	A	■	O	■	M	I	■	■	U	A	■	A	B	■
5	■	E	C	O	■	E	■	U	R	N	A	■	N	C
6	N	U	■	■	■	■	M	D	■	■	O	B	A	I
7	■	■	■	■	■	■	O	R	I	O	■	I	■	■
8	U	R	■	C	U	R	B	■	I	■	■	T	N	T
9	■	A	L	■	■	■	I	■	■	B	A	D	E	A
10	A	R	U	■	A	E	L	A	M	A	■	■	E	R	P
11	■	I	C	■	■	D	I	■	I	Z	R	A	E	L
12	I	S	E	■	T	E	Z	E	■	I	E	■	N	A
13	■	■	S	A	O	■	A	N	G	L	I	A	■	U
14	D	E	C	E	M	B	R	I	E	■	A	R	A	D
15	A	N	U	L	A	T	E	■	R	U	T	I	N	A

„MĂ NUMESC EUSEBIO" (XIV)

În cel mai mare oraș din Mozambic, Laurenço Marques, în cartierul populației de culoare, venea pe lume acum 25 de ani, într-o familie numeroasă, Eusebio da Silva Ferreira. Înainte chiar de a buchisi abecedarul, micul Eusebio a făcut cunoștință cu mingea. Iată și primul „manager": senor Chico, cel care, iubind copiii și fotbalul, a alcătuit pentru ei o echipă. Escudos cu escudos se adunau și din acești bani s-a cumpărat primul echipament și o minge adevărată. Copilăria și adolescența lui Eusebio sînt presărate pe drumul spinos dar plin de bucurii al gloriei fotbalistice, iar cheia succesului său: marele talent și pofta nesecată de joc a celui ce, adolescent fiind, uimise Mozambicul. Numele său începe să circule și în ziarele sportive din Portugalia iar în anul 1960 Eusebio părăsește meleagurile natale și echipa sa Sporting, pentru Benfica Lisabona. Debutînd într-un meci internațional inter-cluburi Eusebio înscrie trei goluri în poarta celebrei echipe Santos. Eusebio devine titular la Benfica și vedeta sa numărul unu. Primul meci în reprezentativa Portugaliei a coincis cu o surprinzătoare înfrîngere în fața Luxemburgului. El se menține însă în echipa națională făcînd apoi cîteva partide excelente, printre care cu Real Madrid și F. C. Santos.

La Londra, Benfica joacă în finala C.C.E., cu Milano dar pierde. Decepția lui Eusebio trece însă repede, căci foarte curînd vine la Lisabona prietena sa din copilărie, Flora. „Perla neagră" se întîlnește acum cu... dragostea!

Eusebio joacă apoi în Brazilia, iar la începutul sezonului 1963/64 face parte din echipa U.E.F.A. contra Scandinaviei.

Vin acum calificările pentru C. M. 1966: întîlnirile, în deplasare și acasă, cu reprezentativele Cehoslovaciei, Turciei și României.

În 1965, susține finala C.C.E. cu Internazionale, chiar pe terenul acesteia și Benfica pierde, după un meci dramatic, cu 1—0.

Spectatorii nu voiau să înțeleagă că atît mie cît și unor componenți ai echipei nu le mergea jocul și, ostentativ, își exprimau nemulțumirea, uitînd că nu totdeauna jucătorul aflat pe teren, poate să facă tot ceea ce dorește.

După înfrîngerea din partea lui Inter, în condițiile cunoscute de toți, nu ne-a rămas de făcut nimic altceva decît să sperăm ca în competițiile interne să jucăm mai bine.

Într-adevăr am reușit să cîștigăm un meci după altul și să ne calificăm în finala Cupei Portugaliei. Ultima adversară a fost echipa Vitoria de Setubal. Cu toate că în semifinale eliminase pe Sporting, ne-am aruncat în luptă cu încredere și optimism. Situația nu s-a desfășurat după așteptările noastre și am suferit o înfrîngere senzațională la scorul de 1-3. Nu-i mai puțin adevărat că am avut și ghinion, însă trebuie să recunosc că Vitoria a fost mai bună și a învins pe merit. Înfrîngerea provoacă totdeauna amărăciune. Viața însă merge înainte. În timp ce orașul Setubal sărbătorea cu entuziasm victoria clubului său, care cucerise Cupa, noi ne pregăteam pentru turneul din America de Sud.

EUSEBIO—PELE AL PORTUGALIEI

Prima întîlnire în America de Sud am susținut-o cu Vasco da Gama, o echipă foarte puternică mai ales pe teren propriu.

Cu toate că era vorba de un meci amical, Benfica trebuia să-și apere prestigiul. Contrar tuturor așteptărilor, stadionul Maracana n-a fost plin. În schimb, pe noi ne-a ajutat timpul care, după două zile de ploi torențiale s-a ameliorat, cerul s-a înseninat, iar temperatura a devenit plăcută.

Meciul se desfășura promițător, în special în prima repriză, care s-a terminat la egalitate: 1—1. Cu puțină șansă puteam conduce.

Primul gol l-au înscris brazilienii, iar golul egalizator l-am marcat eu. A fost unul din șuturile mele bombă și a produs multă admirație în rîndurile spectatorilor. Nu-i vorbă că și eu am fost încîntat de acest gol.

A doua zi, presa n-a fost zgîrcită privind laudele la adresa echipei noastre. Unul dintre ziare, „A Noticia" — dacă nu mă înșel — a scris:

„Eusebio este un nume mare în echipa portugheză. Este un adevărat artist și tehnician, iar golul său a fost un gol de mare maestru. Știe să joace, este un „Pele al Portugaliei".

Turneul nostru a început promițător. Evoluția Benficăi n-a fost numai un eveniment care interesa exclusiv colonia portugheză din Brazilia, dar și pe brazilienii de baștină, care nu încetau cu laudele la adresa echipei noastre. Clubul Regata Vasco da Gama ne-a primit cu mare pompă, la fel și celelalte, cu care am venit în contact. După meci, conducerea clubului Vasco da Gama a organizat un banchet în cinstea noastră. A fost o noapte plăcută, singurul incovenient fiind că am ajuns la hotel la ora 3 dimineața.

În aceiași zi, vineri, am zburat spre Caracas în jurul orei 24, astfel că am avut destul timp să ne odihnim și să ne facem cumpărăturile. La ora 23,40 am decolat cu un avion uriaș în direcția Belem, capitala statului Para din Brazilia.

Împreună cu noi zbura și deținătoarea titlului de „Miss Para", care se întorcea de la concursul de frumusețe, pentru alegerea celei mai frumoase femei din țară-Miss Brazilia.

Reprezentanta statului Para era o mare frumusețe, cu toate acestea, n-am rezistat tentației să nu aținesc, așa cum făceam totdeauna cînd eram pe drum...

În timpul escalei de la Belem, am fost vizitați la aeroport, cu toate că era o oră tîrzie, de unii conducători și activiști sportivi. Toate acestea ne-au impresionat foarte plăcut.

Apoi, a venit ultima etapă a călătoriei noastre, care a luat sfîrșit la aeroportul Maiquetia din Caracas.

Foarte cordială a fost primirea care ni s-a făcut pe aeroportul Galeao din Rio de Janeiro, cu prilejul sosirii în America de Sud; însă primirea de la Caracas a întrecut toate așteptările noastre.

Cu toate că nu era încă ora 8 dimineața, mii și mii de portughezi ne-au întîmpinat după un fel cu totul ieșit din comun.

Ultimii care mai dormeau în avion s-au trezit de îndată ce trenul de aterizare a avionului a atins pista. M-am întins leneș, m-am sculat din fotoliu și mi-am strîns bagajele.